РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

Проект!

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОН ЗА ДАНЪКА ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

В сила от 01.01.2007 г.
Обн. ДВ. бр.63 от 4 Август 2006г., изм. ДВ. бр.86 от 24 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.37 от 8 Май 2007г., изм. ДВ. бр.41 от 22 Май 2007г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г.,изм. ДВ. бр.108 от 19 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.106от 12 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.23 от 27 Март 2009г.,изм. ДВ. бр.74 от 15 Септември 2009г., изм. ДВ. бр.95 от 1 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.94 от 30 Ноември 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.19 от 8 Март 2011г., изм. ДВ. бр.77 от 4 Октомври 2011г., изм. ДВ. бр.99 от 16 Декември 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.54 от 17 Юли 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.94 от 30 Ноември 2012г., изм. ДВ. бр.103 от 28 Декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.23 от 8 Март 2013г., изм. ДВ. бр.30 от 26 Март 2013г., изм. ДВ. бр.68 от 2 Август 2013г.

§ 1. В чл. 66 се създава ал.(3)

Данъчната ставка за произведените на територията на Република България хранителни продукти е в размер 10 на сто.

София, 23.01.2014 г. Подпис на вносителите:

МОТИВИ

През последните години, по редица причини, наблюдаваме една възходяща линия в посока покачване цените на хранителните продукти в световен мащаб. Разбира се, в условията на глобализация българските граждани също станаха жертва на тези световни тенденции. Станахме свидетели на т.н. „гладни бунтове“ в множество точки по света, включително и в части на Северна Африка. Редица световни анализатори определиха огромната роля в тези революции именно на забавяне покачването на доходите на населението спрямо растежа на цените на хранителните продукти от първа необходимост. Това от своя страна изигра съществена роля в генерирането на тези вътрешни конфликти. Трябва да припомним, че постоянното повишаване на цените на храните за периода 2009-2013 година бе предшествано и от гладните бунтове в периода 2007-2008 г.. По аналогичен начин, но без революции, в периода на управленския мандат на ГЕРБ доходите на българите под формата на заплати, пенсии и социални плащания, бяха замразени. В същото време ръстът на цените на хранителните стоки в страната ни отбелязаха един истински ценови бум. Днес редица групи хранителни продукти са от два до три пъти по-скъпи, отколкото през 2009 г.. Разбира се, днес доходите на българските граждани не са два или три пъти по-високи в сравнение с 2009 г..

Ниските доходи, отчайващата покупателна способност, съчетани с прогресивно повишаващите се цени на храните в България, поставиха множество български домакинства в състояние на невъзможност за закупуване на основни хранителни стоки. Явление, което ние не видяхме в страните от ЕС - нашите европейски партньори. Процес, който за съжаление се наблюдава в пълна сила и днес. Повишаването на минималната работна заплата в страната в същия този период - от 290лв. на 340лв. (т.е. с 50лв. месечно), не може да догони ръста на цените на храните. Същото се отнася и до нивата на пенсиите и социалните плащания.

Години наред българските граждани биват принудени да заплащат една от най-високите ставки данък добавена стойност в ЕС. За разлика от множество държави от ЕС, в страната ни няма диференцирани ставки за ДДС, с изключение на туристическия бранш. Тук е уместно да си зададем въпроса, защо единствено в сферата на туризма ДДС е в размер на 9%? Защо няма по-ниски ставки в социалната сфера - храни, лекарства, учебници, детски дрехи, книги и т.н.?

Подобно разделение наблюдаваме в много от страните в ЕС. Например в Белгия, Италия, Унгария, Румъния, Малта, Великобритания, Финландия и много други. При най-ниски доходи на българските домакинства в цяла Европа е непонятно защо същите трябва да бъдат натоварени с едно от най-високите ДДС. Визирайки непосилните цени на храните в страната ни и

данъка добавена стойност към същите, трябва да признаем, че редица хранителни стоки в България са по-скъпи от аналогичните им в редица държави от ЕС, което е резултат основно от два компонента:

1. Нивата на ДДС за хранителните стоки в държавата ни, както знаем са в размер на 20%. В доклад на Европейската комисия - Ref. Ares(2013)2656291 – 15/07/2013, относно нивата на ДДС върху храните става ясно, че ДДС върху храните в Република България е един от най-високите за Съюза.

2. Докато в страната ни ДДС върху хранителните продукти е в размер на 20% при минимална работна заплата в размер на 174,35 евро за България, то в Чехия данък добавена стойност за хранителни продукти е в размер на 15% (при 312,87 евро мин. работна заплата). В Германия – 19%, Гърция – 13% (при 683,76 евро мин. работна заплата), Испания – 10% (при 748,30 евро мин. работна заплата), Франция – 19,6% (при 1430,22 евро мин. работна заплата), Италия – 10 %, Кипър – 18% (при 840 евро мин. работна заплата), Люксембург – 3% (при 1801,49 евро мин. работна заплата), Малта – 0% (679,87 евро мин. работна заплата), Холандия – 6% (при 1456,20 евро мин. работна заплата), Австрия – 10%, Словения – 9,5% (при 763 евро мин. работна заплата), Словакия – 10% (при 337,70 евро мин. работна заплата), Финландия – 14%.
Според данните на ЕК от 2013 г. става пределно ясно, че ДДС върху храните в България е с едно от най-високите нива за целия ЕС при положение, че минималните работни заплати в горепосочените държави биват в пъти по-високи от тези в България. Факт, който поставя българските граждани в едно крайно неприемливо, неравнопоставено и несправедливо социално положение спрямо гражданите на другите държави членки на ЕС. От друга страна, производителите на хранителни продукти от ЕС са облагодетелствани спрямо българските земеделски производители чрез нивата на получаваните субсидии за обработването на земеделски площи и отглеждането на животни. Което постави българските земеделци и животновъди в неконкурентно положение. Това само по себе си трябва да ни навежда на размисъл за така нареченото ни пълноправно членство в ЕС. Не е случайно, че благодарение точно на тази „пълноправна“ европейска практика земеделието и производството на храни в страната ни бе буквално унищожено чрез дъмпинг. Именно това е и точното определение за случващото се с родното ни производство. Резултатите от евро-дъмпинга днес са очевидни в поредност – унищожаване на конкуренцията, завладяване на националния пазар и повишаване на цените. Същото се отнася и за субсидираните земеделски продукти от Република Македония, Република Турция и др., които заливат българския пазар и допълнително допринасят за колапса на хранително вкусовата ни промишленост.

И трите проявления на дъмпинга на ЕС, в сферата на производството на храни спрямо България, днес са факт. Българското земеделие е унищожено. Според НСИ през 2011 г. 76% от консумираните на българският пазар хранителни продукти са вносни. Вносът при месото и месните продукти е 84 %, при зеленчуците – 78%, при плодовете – 77 %, а при вноса на риба и рибни продукти – 66%. Цените на храните са прекалено високи съпоставени с доходите на българските граждани. Налице са всички фактори на дъмпинг от страна на ЕС спрямо България.

Ето защо, ние от АТАКА предлагаме данъкът добавена стойност за произведените на територията на Република България хранителни продукти да бъде в размер на 10%. По този начин ще бъде премахната несправедливостта към българите, които получават в пъти по-ниски заплати от гражданите в ЕС, да заплащат по-висок ДДС за хранителните продукти спрямо испанци, италианци, германци, французи и много други. С тази законодателна промяна държавата ще постави българските производители в малко по-изгодна позиция спрямо европейските им конкуренти. Респективно, ще стимулира разкриването на нови работни места, раздвижване на отрасъла и изкарване на част от бизнеса от сивия сектор. Ние няма как да бъдем обвинени в протекционизъм от страна на Европа. Дори това да се случи, протекционизмът се прилага от години в полза и угода единствено на европейските производители на храни, от което страда като цяло българската икономика и гражданите. Тази мярка ще бъде и нов стимул към привличането на чуждестранни инвеститори в сферата на хранително вкусовата промишленост в страната ни.

София, 23.01.2014 г. Подпис на вносителите: